

Hvorfor kommer de ikke tilstrækkelig meget ud i Skovene? Det kan da billigvis kun forklares paa en eneste Maade, nemlig ved, at de har saa meget Arbejde at gøre paa Kontoret, at det hindrer dem i at gøre tilstrækkeligt Arbejde i Skovene. Det, som det ærede Medlem fremhæver: at de skal ud i Skovene, tyder altsaa netop paa, at disse Embedsmænd saa langt fra har for lidt at bestille, at de endog har saa meget Kontorarbejde, at de maa forsømme det direkte Eftersyn i Skovene. Hvis denne Opfattelse ikke er rigtig, øver det ærede Medlem fra Varde indirekte en knusende Kritik overfor Statsskovbruget, thi det vilde være ganske uforsvarligt — det tror jeg, Landbrugsministeren er enig med mig i —, hvis Skovriderne blev paa deres Kontorer, til Trods for, at de havde Tid til ogsaa at tage ud i Skovene.

Jeg er nu i al Almindelighed slet ikke stemt for, at Staten ansætter Embedsmænd, som skal udføre et vist Arbejde for en vis Løn, og saa desuden paalægger dem ekstra Arbejde for en ekstra Betaling. Hvad ligger der nemlig heri? Der ligger heri en indirekte Erkendelse af, at disse Embedsmænd ikke har nok at bestille, for hvis de havde nok at bestille og fik en Løn, der svarede til det Arbejde, Staten paalægger dem, kunde den samme Stat ikke sige til dem: Hvis I vil paatage jer det yderligere Arbejde, skal I faa saa og saa meget. Her er en Brist i Grundbetragtningen. Enten har disse Embedsmænd for lidt at bestille, og saa er det en Fejl, eller ogsaa — det kunde jeg ogsaa tænke mig var en skjult Motivering — giver man dem en noget for lille Løn, og saa ræsonnerer man som saa: Da de er vel daarligt aflagte, vil jeg give dem et lille Bierhverv, hvorved de kan forøge deres reelle Indtægt, og saa haaber jeg, det kan gaa alligevel. Begge Dele er efter min Mening forkastelige. Staten skal give sine Embeds- og Bestillingsmænd fuldt op at bestille, og det gaar jeg ud fra, at Skovriderne i Øjeblikket har; det Standpunkt vil jeg stille mig paa foreløbig.

For øvrigt mener jeg, at det Arbejde, Skovrideren har, ikke skal vurderes udelukkende efter den Tid, han maa sidde paa sit Kontor, og den Tid, han skal arbejde i Skoven. Man maa huske paa, at han paa sit Omraade er en Videnskabsmand, som skal følge med, eventuelt arbejde videre paa Udviklingen af Skovteknikken, og ganske som en Lærer maa forberede sig til sine Timer, gaar jeg ud fra, at en Forstmand, der skal gøre Fyldest,

ogsaa har et Arbejde at udføre for sin Dygtiggørelse, som ikke akkurat er Kontorarbejdet og Besøgene i Skovene. Derfor mener jeg — men jeg vil nødvendigvis komme langt ind paa det, vi kan jo drøfte Spørgsmaalet yderligere i Udvalget —, at det Grundlag, det ærede Medlem fra Varde argumenterer ud fra, ikke er rigtigt; han stiller for faa Krav til Statens Embedsmænd. Man maa ikke bebyrde dem yderligere med en lille Bibeskæftigelse, for hvilken de skal have en lille ekstra Skilling.

Raffnsøe: Den højtærede Landbrugsminister sagde, at det skulde være et virkeligt Tilsyn. Men Tilsynet skal dog ikke udstrækkes ud over, hvad det har været hidtil, altsaa ikke udover flere Skove, og heller ikke udover de 10 første Aar. I saa Fald synes jeg, det er en temmelig stor Fordyrelse, blot for at faa det samme Arbejde udført, thi jeg tror ikke, at disse 5 Skovinspektører kan naa at komme rundt i de Skove, som er under offentligt Tilsyn, ret mange Gange om Aaret. Vi skal jo huske paa, at i Skovdriften er der langt imellem Sæd og Høst — der kan jo for øvrigt ødelægges en hel Del paa kort Tid; vi er ikke saa stærkt udsatte for, at der bliver ødelagt noget i de første 10 Aar, hvori man ejer en Skov, for da kommer Skovrideren som Regel i Skoven hvert Aar, men til alle de Skove, som slipper ud af Statens Tilsyn, skal Skovinspektørens Haand ikke række.

E. Rasmussen: Jeg vil ligesom mit Partis Ordfører (J. J. Jensen) anbefale dette Lovforslag. Jeg tror, at Loven vil faa meget stor Betydning. Der er et gammelt Ordsprog, som siger: Ingen kan tjene to Herrer, og naar en Skovrider er ansat enten ved Statsskovvæsenet eller hos en privat Skovejer og tillige skal føre Tilsyn omkring i private Skove, er det temmelig givet, at det Arbejde, han skal udføre der, kommer i anden Række, thi hans Embede maa selvfølgelig først og fremmest passes, og naar der til sine Tider er stort Arbejde omkring i de private Skove, som det er nødvendigt at komme til, maa hans Arbejdsevne ogsaa være mest fornøden i de Skove, hvor han har sit faste Embede. Jeg tror derfor, at det vilde være et stort Gode for Skovejerne, om vi kunde faa selvstændige Skovinspektører, der ikke alene fungerede som et Slags Polititilsyn. Den eneste Opgave, de har i Øjeblikket, er jo næsten at føre et Slags Polititilsyn med Skovene i de første 10 Aar, og jeg vilde meget beklage, hvis deres Tilsyn og Medvirkning ikke skal